

עת"א 19/11/67936 - מ' צ' נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 19-11-67936 צ' (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
עוותרים	מ' צ' (אסיר)
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם
משיבים	2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר בעניין הטיפול הרפואי הנינתן לו. העותר טוען כי אובחן כפוסטרואומטי, מטופל בצדורים וגם בשמן קנאביס שנייתן לו על פי מרשם של משרד הבריאות. תוקפו של המרשם פג ולא מתאפשר לו חידוש המרשם.

מדובר בעותר המרצה עונש של 12 חודשים לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירותך של שחיטה באוימים, תקיפה וחבלה חמורה. זה הוא מאסרו החמישי, מוגדר כאסיר אלמ"ב.

המשיבה טוענת כי מבירור מול גורמי הרפואה בכלל עולה עליה שהעותר ביקש לחדש את מרשם הקנאביס שנייתן לו על ידי משרד הבריאות שתוקפו מוגבל לשישה חודשים ופג ביום 15/1/2019.

המשיבה מצינית כי הסמכות ליתן או לחדש רישיון לשימוש בקנאביס נתן ליחידה לסמים נרकוטיים משרד הבריאות. לצורך הנפקת המרשם על הפונה לצרף גם המלצה פסיכיאטר.

מהתיחסות של פסיכיאטרית כלל צלמון עולה שקיים בתיקו הרפואי של העותר תיעוד על מספר בדיקות פסיכיאטריות לאורך השנים שנערכו לו על ידי רופאים שונים. בכל הבדיקות שנעשו למטופל לא היו ביטויים למחלת נש מג'ורית ואין כל תיעוד על תסומנת פוסטרואומטי. עוד צוין שהמטופל סירב פעמים רבות להיות מטופל פסיכיאטרי. בהעדר כל התוויה רפואית בתחום הפסיכיאטרי, אין מקום להמליצה על חידוש הרישיון.

במהלך הדיון צמצם העותר את בקשתו לכך שהמשיבה תdag לך שהמסמכים והטפסים שיש לשולח למשרד הבריאות

עמוד 1

יעברו למשרד הבריאות.

המשיבה ביקשה לאפשר לה להגיש תגובה משלימה ובתגובה המשילה מצינת המשיבה כי מבירור שנערך מול הרופאה הפסיכיאטרית בכלא צלמון עולה כי הדרכ היחידה להעברת המסמכים למשרד הבריאות היא באופן בו רופא מומחה ימלא חוות דעת עם ההמלצה, חותם ושולח אותה דרך המערכת הממוחשבת ליחידה לקנאביס רפואי. לעניין זה גם קיימנו הול מס' 106 של היחידה לקנאביס רפואי שכותרתו "רישיונות לשימוש בקנאביס" שבו מפורטת הדרכ ואופן הגשת המסמכים.

מהאחר ובענינו של העוטר לא הייתה כל התוויה רפואית בתחום הפסיכיאטרי, אין מקום להמליץ על חידוש הרישון ואין הילכה למעשה להגיש בקשה לחדוש מבלי לבקש בקשה מטעם הפסיכיאטר הפונה בבקשת זו.

לאחר שענייתי בטענות הצדדים, לא מצאת מקום ליתן הוראות בעניין הסעד המבוקש למשיבה. העוטר בכל מקרה נידון לתקופת מאסר יחסית קצרה, 12 חודשים מיום 17/5/2019 ויש להניח שעם יציאתו הקרובה לחופשי הוא יוכל לטפל בהגשת הבקשה שלא באמצעות השב"ס.

לפיכך אני מורה על דחיתת העתירה.

ניתן היום, כ"ד בטבת תש"פ, 21 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.